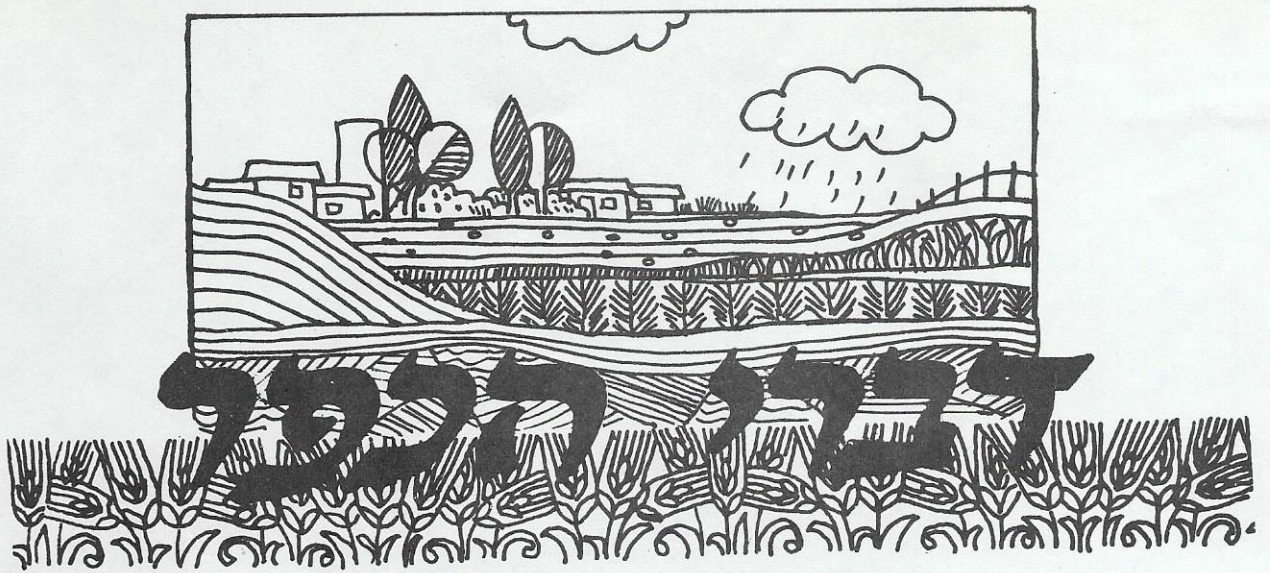

בְּרוּךְ מַעֲלֵינוּ סֶפֶת
יִשְׂרָאֵל

חזל טוב

י מ י - ה נ ל ד ת

- 11.10. אהוד המאירי
- 14.10. חזי הרפז
- 15.10. רענן טנא
יונתן טובים
דישון בילגורי
רז מעילן
- 17.10. ג'ק כרבוך
ברוס ויטהם
אבנר מבדז'יגורסקי
עמית שובל
- 19.10. לילך הדר
- 20.10. ג'ק גולן

ברגע האחרון
נולד בן/נכד

להורים - דני ופטה
ולסבא - מקס חייט
מ ז ל ט ו ב

י מ י - נ ל ש ו א י ל

- 14.10. צביה ואנג'לי קוניגס
- 17.10. מרים וברוך כהן
- 18.10. צפורה ושאוול סמברג
מיכל ואיתמר עדר

ב ת נ ל ד ה

להורים - אורנה ודוד
לסבים - יעל ואדי
ולכל בני המשפחה - שפע נחת!

כפי ששמתם לב, אולי, הופיע שמה של נירית אלמן
בכתבה על מי"גל בעלון "גליל עליון" בתור
'תושבת קרית-8, שמקוונים שתחזור לעיירה אחרי
שרותה הצבאי'....
התרעתי על הטעות לעורכת, אורה ליפץ, והנחת שובתה:
"אל אנגה - מאת אורה, ת ק ו ז ס ע ר ת
לאנגה שלום - שנה טובה, ובכך, הפאשלה היא לא שלי
- הקטע נלקח מתוך עיתון הסוכנות היהודית, ואני
פשוט העתקתי כמו שהרא.
- איך בעיה, העניין יתקן בגליון הבא, למרות
שאיש לא יזכור מה היה... בברכה, אורה."
אורה בנודאי צודקת - ובכל זאת, למען ההיסטוריה..

בוצננו להזכיר לכם:
לאחר שתם חג הסוכות
וברצונכם לכבס שמיכות
וסדינים (מלוכלכים בלבד)
שקישטו את הסוכה, אז אנא -
בידקו שאין בהם קישוטים,
פדות, ירקות, סיכות, אבנים,
חבלים, חנטי תיל או כל דבר
אחר שעלול לקרוע ולקלקל
את יתר הכביסה.

ת ו ד ה

מה נשמע?

* נמר שאג - מי לא יירא? - אצלנו ה"נמר" שאג השבוע - ולא פחדנו, כי גיבורינו עמדו על המשמר והדפו את ה"אויב" (פרטים במקום אחר).

* מי שלא הוסיף משקל השבוע - שיקום! או שהוא מיזנטרופ (שונא אנשים) או שיש לו כוח רצון של ברזל. מי יכול לעמוד מנגד בכל ה"אירוחים" ו"מפגשים בסוכה", כשבין פיצוח פה ו"לחיים" שם תופח מספר הקלוריות?

אין פלא שהיו גם כאלה שכבר לא יכלו להבדיל בין "חג הסוכות" ו"חג המצות"...

* המלונן מפוצץ ובקושי רב הצלחתי להוציא מקרול ב' - בין טלפונים, קבלת אורחים וחיפוש מסמכים - את המידע הבא: מהשבוע הבא (17/10) יתמלא ה"כפרי בכפר הנשיא" בסוג שונה של אורחים, שימלאו גם את האולם והמועדון במשך כשבועיים. תהיה זאת התזמורת הקיבו-צית, המעלה - בתמיכה ובאיוש חלקי - של "לה סקאלה" - אופרה בשם "נישואין בסתר". מלבד האכסנייה אנחנו מספקים גם תופרות לתיקון התלבושות והתאמתן. גם אלה הגיעו מבית האופרה המפורסם במילאנו. *

* עד השבוע התנהל קטיף האבוקדו סלקטיבי בלבד, בלי תוספת משמעותית לצוות הקבוע. מיום ב' השבוע יתחילו לעבוד שם גם ילדי בית-ספר (מסר סדרן-העבודה).

* שאלתי את ארווין מה עלה בגורלה של "ריצת החג" בחמסין הזוועתי ששרר בשבת. "לא באו הרבה - בעיקר ילדים. בארבע כבר לא היה כל-כך חם וסך-הכול היה נחמד." יש מזוכיסטים בעולם.

* ברוכים השבים - ריצ'רד, יערה ואיל, שחזרו אלינו.

* ולשרית וגילי, שיצאו השבוע למזרח הרחוק - שימרו על עצמכם וחיזרו הביתה כמהרה.

* ביום א' התרוקנה כפר הנשיא מתושביה האוסטרליים - כולם, עם בני הזוג, יצאו לכנס לציון 50 שנה ל"הבונים-אוסטרליה", שהתקיים ב"בית הגדודים" באביחיל. יקצגו שם בכבוד את כל הדורות - ממקימי התנועה (מיכאל ובטי דוארי ועוד) והשליח הראשון עד למשתתפי "שנת הכשרה 1990". כמקובל במפגשים כאלה היו פגישות נרגשות, תערוכת צילומים ושקופיות - וכמובן, מופעים לפי עשורים (אדי נ' היה האמרגן הראשי - איך לא!). שליח אחד לשעבר הגיע במיוחד מארה"ב, ששם הוא מתגורר עכשיו... עוד באותו ערב חזרו, עייפים אך מרוצים. פרטים נוספים ננסה להביא מפני המשתתפים בשבוע הבא.

חג (שמחת תורה) שמה -

א נ ג ה

* קרול מנסרת שבקרוב תיתלה רשימה למעוניינים בכרטיסים (חינם) לחזרה הכללית, שתתקיים ביום ה', 1.11.90. אנא הרשמו בהקדם!

והנח

ז"ס, י"ו

בתשובה ל"אנחנו בהלם - כמו הרבה חברים" מלפני שבוע, אבי לימד אותי בין היתר שני דברים חשובים בחיים: האחת - מעשים אומרים הרבה יותר ממילים; והשנייה - תהיה אחראי למעשיך או חוסר-מעשיך בתחום טיפולך. אשר לראשונה: הרבה נאמר על חוסר תכנון ויד מכוונת בצומח סביב ובתוך המחנה. כתוצאה מכך קיימים עצים וצמחיה רבים שאיבדו כל שליטה בגידולם. והם הרי ממשיכים לצמוח והפכו למיטרד לחוטי-חשמל, לבני-אדם ולרכוש כאחד. לגבי הדבר השני, בתחום האחריות: כל ענף מופקד על תחום פעילות מסוים, ולכך בית-נים הכלים וכוח-האדם על-מנת לבצע את המלאכה. לכן במקרה הנדון אין ענף הנוי יכול להת-נער מאחריותו לגבי פעילות שמתבצעת בתוך התחום שהענף מופקד עליו.

הרי כאן מדובר בפעילות שיש לבצע במשך כל השנה ולא ב"זבנג וגמרנו"!! ברצוני להדגיש שכאן עוד מקרה בשורה ארוכה מדי של התנערות מאחריות שאין אני יכול לעבור עליו לסדר היום. לנו, לכולנו, אחריות אישית לחיינו, לסביבתנו ולמעשינו. ובמציאות של היום עלינו לשאת באחריות הזאת ולהרחיבה ככל שניתן. אני תקווה שצוות הנוי יספיק בעוד מועד לגמור את המשימה ושלא נדע עוד הפסקות חשמל בחורף עקב נפילת ענפים והפרעות אחרות.

בברכת שנה טובה לכולנו

וחג שמח -

בשם החשמליה - ברוס

ד ר נ ש י ם

מבוקש - חבר ל ריכנז ועדת תרבות

תפקיד מעביין נאתגרי

הרבה יצירה והרבה כאב ראש

המבן סיפוק

חברים שרואים עצמם מועמדים לתפקיד

מתבקשים לפנות לאביבה גולדברג

רכזת נ. התצעת. חג שמח

מה למ הספרי האני?

חשבתי, כמעט שבה אחרי הוצאת הספר "טהיטי", לעשות מעין מאזן ביניים ולשתף אתכם בו. לבדוק מה קרה לי בעקבות הוצאת הספר הנ"ל. ובכן, מבחינת הביקורת הנא היה סיפור של הצלחה. אף עיתון לא התעלם ממנו וזה כולל את כולם: "ידיעות", "מעריב", "חדשות", וגם מקומונים למיניהם בתל-אביב ובירושלים הצטרפו להילולה. גם פרופסור דן מירון ("הפרופסור לאלתרמן") דיבר עליו שעה ארוכה ב"קול ישראל", ואמר מילים חמות ביותר על הספר. ואפילו ל"דף השעה" של אלי ישראלי ב"גלי צה"ל" הוא הגיע.

לכן אפשר היה לומר על רקע כל אלה שהדבר הנכון ביותר כעת לעשות, הוא לשבת ומהר לכתוב את הספר השני. אבל בחיים, כמו בחיים, העיתוי הרצוי והעיתוי המצוי אינם נפגשים לעיתים קרובות מדי. כך שהספר השני נאלץ להמתין בינתיים לימים אחרים. ותאמינו לי שאין בי כל מרידות. אני שלם לגמרי עם הבחירה שבחרתי, ואני מאמין באמונה שלמה שהספר השני אכן יקום.

בכל אופן, ברצוני לומר שבעיקר בקרו לי לא הביקורות הטובות בעיתונים, אלא דווקא מכ-תבים מקוראים שכתבו לי בעקבות קריאת הספר, והגיבו מן הבטן על הכתוב ועל מה שהוא עשה להם. ואם ישנו משהו שיקר לסופר באמת, הרי זה התגובות האלה. ובאמת כתבו אנשים מכל הסוגים ובכל הרמות: נערות בית-ספר, שפגשו בספר באקראי, מורות לספרות, חברים מקיבוצים שכתבו אלי מהמילואים. קוראים מהאזור, כמו רות מסאסא שכתבה שאהבה, אהבה את הסיפורים על רחל שבאה לעמק. ושמחה, שהיא קוראת ולא מקשיבה או מסתכלת בחדשות, ולבסוף היא חותמת - "עשית לי את שבוע הספר. כתוב עוד ועוד".

או בן-משק שכתב לי מהצבא - "אני קורא כעת את "טהיטי" ובפרץ לא ברור מרגיש צורך לכתוב לך מספר מילים. הספר שלך ממש מדבר אלי...".

היו גם רבים וטובים אחרים שמפאת קוצר היריעה לא נביא את כולם.

והיה עוד סוג אחד של תגובה, והיא גבובתם של עמיתים למקצוע. הרי מן המפורסמות שקנאת סופרים תרבה חונמיה. ולהוציא מילה טובה מהאגרומניאקים האלה יכול לעלות לך לפעמים בליטר דם לפחות. והנה, גם שם, בקבוצה הזאת, נמצאו כאלה כמו אנדד אלדן, שהתקשר בטלפון, נאחר כך גם כתב תודה על יפי הסיפורים. ויונת סנד, שכתבה לי מכתב נהדר.

פשוט רק בשביל מכתבים כאלה כדאי לעבור את דרך הייסורים הזאת, שצריך לעבור כדי לפרסם ספר ראשון. והיא כותבת בין השאר... "כרגע גמרתי לקרוא את "טהיטי". ופשוט מצאתי שם מה שחסר לי בכל-כך הרבה ספרים מדוברים, מגולגלים, מצולמים. את העוצמה הקשה ואת הכאב המהפך קרביים, שנשמר מזיוף ומטביעות-רצון עצמית. אתה יודע, בכאב אני מבינה קצת. ואתחצף ואומר שגם בספרות. ולפעמים, ולפעמים לתקופות לא קצרות, רע לי מאוד בתוך הקצף העכור המבעבע על פני הכדור הזה. "טהיטי" היה אחד הדברים שהוציאו אותי קצת מן השי-תוק, לא בניענוע אלא במשיכה בשער הראש. ולא כזאת שאפשר גם ממנה לעשות צימקס או לעקם את השפתיים ולהשתדל לשכוח, אלא כזאת שעושה את הכתוב לשווה את טורח הקריאה".

ולבסוף, אני רוצה להוסיף ולומר, שבלי הבית הזה, קיבוץ כפר-הנשיא, הספר הזה לא היה יוצא. בלי תמיכה של חברים וידידים, שנתנו בי את אמונם והפכו את המטרה לברת-השגה ושאיןנה נמצאת איפשר מעבר לקשת בענן.

אז תודה לכם ולהתראות בספר הבא.

ד ו ד ו

בחיפה! בקניון! בספנות!

רבאקת ממעיטה להסתובב בינינו בימים אלה, וכשהיא מופיעה - היא כסהרורית.

- רבאקה, את נראית עייפה. זה סימן טוב או סימן רע?
רבאקה: הולך יופי. החולצות במיוחד זוכות לתגובות חיוביות, מאוד פופולריות ונמכרות הרבה. הן יוצאות דופן. ויש לנו משהו מתאים לכל גיל. בשבילנו זאת בדיקת שוק מועילה: מחי-רים, מה צריך לשנות. וגם אמון בייחסי ציבור. חברים מוזמנים לבקר.

- מתי פתוח? איך נזהה את החנות?

רבאקה: מרחוק תראו שלט מואר. חלון הראווה נפנים החנות (שעמדה ריקה לפני-כן) עוצבו בידי הלן ליפשיץ ועפרה משיח, וגם מהעיצוב הקונים מתרשמים. שעות הפתיחה הן 9.00-23.00 ויש מקום לשבת. וקפה ועוגיות חינם... גם עסקי המלונות מתנהלים שם.

- עד מתי תוכלו למכור שם?

רבאקה: בעלי הקניון היו רוצים שנמשיך שם באופן קבוע, אבל נראה שאחרי "שבועיים אומנות" ההשקעה של כוח-אדם לעומת היקף המכירות לא תשתלם לנו. ב-14/10 אנחנו נסיים.

פה המקום לציין את ההיענות היפה מצד חברים, שהתנדבו ובאו לעזור בחנות.

- האם יש המשך?

רבאקה: יש הזמנות מחנויות בתל-אביב, לשלוח חולצות ושמלות. אחרי השבועיים האלה נתרכז במכירה סיטונית. המתפרות עובדות במלוא הקיטור, כדי לספק את ההזמנות ולמרות הקשיים, הן עומדות בזה בכבוד.

שאלה שאלות - אנגה

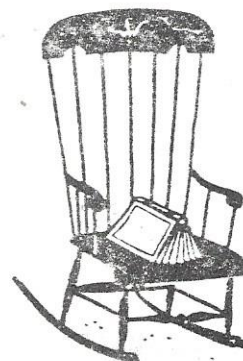
ו ע ד ת ה ג י ל ה מ ב ו ג ר מ ו ד י ע ה :

בעבר נקנו ספסלים מעץ עבור תושבים מבוגרים והועמדו במקומות מסויימים, לעזרת המבוגר בהליכתו במשק.

לפי דברי רכז הוועדה הקודם, ספסלים אלה נלקחו ע"י אנשים שונים לשימוש הפרטי. בימים הקרובים יקח יעקב דדוש, חבר הוועדה, את הספסלים בחזרה למקומם המקורי.

לידיעתכם -

אירית ב"ח (רכזת הוועדה)

ה*מ*ו*ז*ה ו*ה*מ*ו*ס*י*ק*ה

כפי שקראתם ב"מה נשמע", תגיע אלינו בינם ה' הבא (17/10)
קבוצת נגנים נזמרים

שיערכו כאן חזרות במשך כשבועיים (עד 1/1).

זאת אומרת שהאולם והמועדון יעמדו לרשותם במשך 24 שעות ביממה לאורך תקופה זו
ומקומות אלו "מחוץ לתחום" לבני תמותה פשוטים,
שאינן להם שייכות לעסק. בסוף התקופה תתקיים חזרה כללית פתוחה לאנשי חוץ ולתושבי כפר הנשיא.
לרשות הקיבוץ יישמרו 100 כרטיסים. השאר יימכרו בחוץ על ידי האמרגן.

אנחנו יודעים שתשתפר פעולה, כדי לאפשר מבצעים דומים בהמשך.

מסרה - חנה מ.

עיצוב
חדש
לפרסומות

נפשותי
כפרי
בכפר הנשיא

אם עייפתם מחבילות התיור הסטנדרטיות
ורצונכם ביותר מסתם חופשה על שפת הים.

אם זוהר בתי המלון האקסלוסיביים אינו
קוסם לכם ומרתיעים אתכם שבילי עפר
ואוהלים.

אם חפצתם בחופשה שתפנק את גופכם
ותשובב את רוחכם!

בואו

לקבוץ כפר הנשיא

במרומי גבעה המשקיפה על נהר הירדן
והגולן תוכלו להנפש מהיום יום
ולהניח לנו ליצור עבורך

חופשה מקורית בשלל כפרית!

לפניכם מספר אפשרויות:

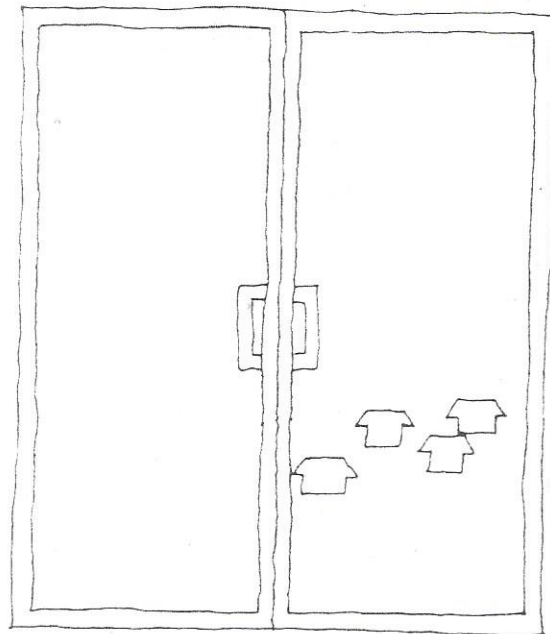
* מלונן כפרי לבילוי עצמאי

* ניתן לשכור את מכלול שרותינו לקיום

התכנסויות וסדנאות.

סופשבוע לפנויים ופנויות

סופי שבוע אלו כוללים מפגשים עם פנויים
ופנויות מהאזור, סדנאות דינמיקה קבוצתית
ואחרות, רקודים עד אור הבוקר, טיולים
ואפשרויות בילוי נוספות.

Village
Vacation

ההבן

"פ' - הנפש"

א

המתרחש בשטחים הכבושים גורם לי עלבון, בושה וזעם. וזה למרות העובדה שידוע לי, שרוב רובם של הערבים, הן מבית והן מחוץ, היו שמחים לו במפת המזרח-התיכון לא היתה מופיעה מדינת ישראל, ולמרות זה שמנהיגי אש"ף וערבי השטחים, רובם מלומדים ואינטלקטואלים, הם תומכים נלהבים של סדאם חוסיין והם אינם מסוגלים להבין, שאם תמיכה זו תתגשם באופן מעשי, זאת תהיה הכרזתם האחרונה עד להעמדתם, הראשונים בתור, ליד קיר לפני קבוצת יורים של הרודן העירקי.

ולא המתרחש בשטחים בלבד. ישנה התופעה של חלאת הכתאניזם (הפאשיזם היהודי), שהיא - כמו בכל העולם - סינתזה בין אמונה דתית פנאטית, חזון משיחי ולאומנות קיצונית. והכפייה הדתית. והמיליטריזם והקפריזות הפוליטיות של מספר שליטים מופקרים אצלנו, שמונהגים ע"י מיתוסים מפוקפקים שמחכים לגאולה השלמה, שתבוא אלינו כאשר ארץ-ישראל השלמה תהיה בידינו. הם לא למדו עדיין שהמושג "גבולות ביטחון" הוא אנאכרוניזם בימינו?

ובגלל כל זה אני מצדד בזכותם המלאה והנצחית של כל אלה, המביעים את מחאתם על המתרחש בארץ. אני מצדד לא רק בזכות המחאה, אלא בזכות להיות כעוס ולמחות. ורשימה זו אני כותב לא בגלל מאמרים שונים על "יפי-נפש" ודומיהם, שהופיעו בזמן האחרון בעלונו בלבד, אלא גם בגלל הערות דומות של לעג וזלזול שאני שומע על כל צעד ושעל בבית. זה מעיד שמשו נורא עובר על החברה שלנו, אם ישנם כל-כך הרבה אנשים המוצאים לנכון להצדיק, מי בפה מלא ומי בחצי-פה, מעשים נפשעים המנוגדים לכל חוק אנושי.

"הזמן ממשיך להצהיב לרעה". למחות יותר, בכל הצורות ולהשתתף באופן פעיל בכל האר-גונים המוחים, כי אולי עוד ניתן לשנות משהו, לשנות כיוון, אולי עוד ניתן להציל המעט שנשאר. כמה זמן יקח לנו להבין, שהמחיר המלא של הכיבוש הוא חורבן מדינת ישראל?

ובסיום, היות והתחלה ואמצע כבר ישנן, ברצוני לצטט מספר מילים, שנכתבו ע"י אבא קובנר, זכרוננו לברכה:

"אם אנו רוצים למנוע מעצמנו את אובדן חירות החיים, עלינו לסגל לנו מחדש את הכישרון להכיר בערכם של דברים שאינם תלויים במידת התכלית שבהם, אף לא במידת ההצלחה וההישגיות.....

הנבואה, כידוע, דרכה להסתלק, השירה לעיתים עשויה להידרס, ואילו קול המחאה הולך בעולם ואינו חדל..... למדתי לדעת כי אין מחאה בנפילה, וכי יש כוח למחאה שבאה מתוך התרוממות הרוח... כבן לעם שכשרונותיו מרובים מנצחונותיו, שאפתי למזג את חלומי האישי עם חלומה של אומה על גאולתה והתחדשותה..."

ישנה ב"ח

נחריס - חפיק
fiche

התגנבתי לסיכום פעולת ה"נמר" שהתקיים בחדר האוכל, וזה מה ששמעתי: (דו"ח מוסמך ינתר תקבלו בגליון הבא). עוד מאז שעות הצוהריים, הרבה לפני שהשמיעו לנו את הסירנה, הגיע לרב"ש, בהפסקות מתאימות, ה"תרחיש" הבא:

(א) קבוצת מחבלים חדרה לאזור הצפון.

(ב) בנאות נפרץ מחסן פנשק.

(ג) מחבלים הצליחו לגנוב נשק ונמלטו דרומה.

(ד) מחסומים הוקמו בכבישים.

(ה) סוברו אדומה חשודה בדרך דרומה.

(ו) מחסום נפרץ באזורנו. שוטר נפצע. הסוברו, ובתוכו שני רעולי פנים, בדרך אליכם...

נו, ואז שמענו סירנה. אנחנו, האוכלוסיה הבלתי לוחמת, נשארנו בבית, והלוחמים תפשו עמדות.

בסיועם התברר ש"המחבלים הצליחו לחדור לדירה, (למה תמיד בשיכון הוותיקים?), היו בני ערובה ומספר פצועים."

היתה גם שריפה, שכובתה במהירות ראויה לצל"ש של המפקחים. לעומת זה, הטיפול בפצוע כנראה לא היה אי-אי-יאי, וסיכון לוחמים נוספים. עוד "ביקורת בונה" שנשמעה היתה קשורה לחוסר התדרוך המקדים לצוותים השונים, ולמעוט משתתפים. נאמר גם שהמשתתפים היו צריכים "לשחק יותר ברצינות" - כלומר לקחת את העניין יותר ברצינות. אבל סה"כ צויין שהמפקד בהחלט שלט במצב.

בסוף אמרו אנשי הגמ"ר:

"לאחרונה אנו מוצפים בהתראות על חדירת גלשונים. גלשון מרחף ויכול להגיע לכל מקום. לכן התרגיל חשוב. אנחנו יודעים שביישובים העורפיים הגישה קצת של "חפיק", אבל היום גלשון יכול להגיע גם הנה. גם אתם נמצאים באיזור מועד לפורענות."

אני, בכל אופן, כיביתי את האור כשמעתי יריות, ולמרבה הפלא מתברר שזה הדבר הנכון לעשות! סך הכל, למרות שידעתי בברור שהיה זה תרגיל, נשמתי לרווחה כשהכרוז הכריז בכריזה על הסיום.

ככלות הכל - נמר הוא נמר...

אנגה

סיפורים מן הגליל

במסיבת סוכות של הגנים גנייסו הורים/סבים וילדים כדי לכתוב סיפורים מתאימים לחג. נפרסם כאן רק חלק. את השאר אפשר לקרוא אצל הגננות.

בארץ רחוקה, ארץ בוז, חיה נסיכה יפיפיה ושמה היה דָּקְלָה. הנסיכה רבת עם אביה המלך אֲרָגֶל, מפני שהוא רצה שהיא תתחתן בערב סוכות. אבל הנסיכה דָּקְלָה רצתה כמובן להתחתן רק עם הנסיך נִיָּאָל, שהיה מרכז הפלחה, והיה עסוק ביותר באותה תקופה, שכן היה זה זמן קִיָּאָל בקטיפ הכותנה.

המלכה האם, תִּמְרִי, ניסתה אף היא לשכנע את הנסיכה הנקשנית להסתפק בנסיך אחר, פחות יפה וחרוץ מהנסיך נִיָּאָל. אבל ללא הועיל! המלך והמלכה כינסו מיד את מועצת הסבים והסתבות לתכס עצה. היו כולם עסוקים בלחשוב ולחשוב, ושכחו לגמרי את הנסיכה התינוקת תִּאָּה. היא החליטה לטפס על גג הסוכה, להסתכל בכוכבים, וכשרצתה לרדת, לא ידעה איך. החלה תִּאָּה לבכות. דמעותיה נשרו מבין העיניים על היושבים בסוכה. חשב הנסיך שהחל לרדת גשם, שהקטיפ יידחה, והסכים מיד להתחתן עם הנסיכה בערב סוכות. שמחו כולם, וערכו להם חתונה מפוארת בסוכה הגדולה שבמרפסת הארמון. (משפחת קוליס)

נ י ב מספר: לפני הרבה שנים היו שני תאומים שהלכו להביא סכך לסוכה.

נכנסו ליער עבות ואיבדו את הדרך. שם נפגשו עם זאב - הזאב טרף אותם, ובבית אבא חיכה להם. לא חזרו ולא חזרו, ואז האבא יצא לחפש אותם. נכנס ליער העבות ומצא את הזאב ישן. ראה שיש לזאב בטן נפוחה ופתח את הבטן. הפלא ופלא - יצאו התאומים בריאים ושלימים. אז חזרו הביתה ובנו סוכה לתפארה.

מהיום הזה בנו כל שנה סוכה, ולא נכנסו ליער העבות עד אשר היו גדולים בעצמם.

כ"ז סמכיות באספה

כיום, כפי שהיה מאז היווסד הקיבוץ, רוב ההצעות וההחלטות מובאות לאישור האסיפה. מצב זה הינו אנאכרוניסטי ומתאים לצורה הפשוטה והפשטנית של קיום הקיבוץ באמצע שנות המאה הנוכחית. ריכוז הקיבוץ היה פשוט יותר ולא עמדו דרישות ניהול כמו שהן כיום.

ריכוז הסמכות וההחלטות בידי האסיפה כבר לא משרת את הקיבוץ, כפי שהוא כיום. נוצרות הרבה מאוד החלטות, הדורשות "חותמת-גומי" בגלל מצב זה. ישנן החלטות שיכולות להיות מוחלטות ע"י ועדות והמזכירות, אבל בגלל ריכוז הסמכות הן מובאות לאישור האסיפה.

כיום, בשלהי המאה ה-20, הקיבוץ הוא יותר מתוחכם ומורכב. האסיפה במצבה הנוכחי לא עונה על דרישות ניהול הקיבוץ וכבר לא משמעותית, כפי שהיתה בעבר. אפשר לראות זאת לפי מספר האסיפות המתקיימות רק בגלל היווצרות קוורום. כמו כן, יש גרעין קטן של חברים הבאים לכל האסיפות, ורוב הבאים מגיעים לאסיפות ירק כשהן מעניינות אותם. גם לנושאים "קטנים" ו"פשוטים" לא באים הרבה.

היה רצוי לבזר את סמכות האסיפה לוועדות ולמזכירות. יותר יעיל ויותר אפקטיבי שהוועדות ידונו ויחליטו. מצב זה יביא לכך שהקיבוץ לא ינוהל בצורה אנאכרוניסטית, אלא כפי שהמציאות כיום דורשת וקובעת.

נכון שזה יגרום לצמצום סמכויות האסיפה. היא לא תהיה דומיננטית כל-כך. בהחלט נכון שתדירות מספר האסיפות תרד. אולי מצב זה דווקא רצוי, כי אז ידונו רק בנושאים עקרוניים וחשובים, הדורשים פורום גדול כמו האסיפה. תדירות נמוכה תביא לפחות "עייפות החומר" וחברים יבואו ליותר אסיפות וגם מספר הנוכחים יגדל (אני מקווה).

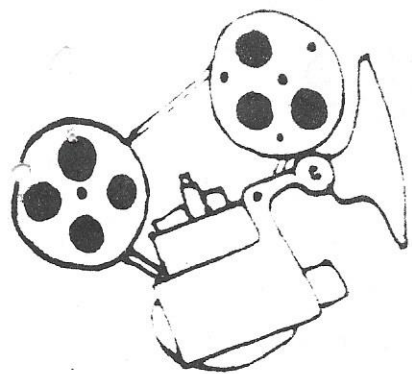
כן, זה יוריד מהצד החברתי של המפגש ואף מהכוח והסמכות של האסיפה כיום. אבל מי שמפחד מהירידה הזו צריך לראות את האבסורד שבדבר, שארבעים חברים (בקושי) מחליטים החלטות המשפיעות על קיבוץ שלם. לכן מכיוון שהמצב כך, אין שום פסול בכך שאף מספר מצומצם יותר (קרי - ועדה) יחליט החלטות על קיבוץ שלם.

אילנה רוז

כ"ו בתשרי תשמ"ז (1986) הילרי קפלן
כ"ז בתשרי תשמ"ג (1982) גב' ראי לברט
א' בחשוון תשל"ו (1975) גב' לואי אפרוט

נר זכרון

פִּינֹת הַסֵּרֵט הַשָּׁבִועִי

HOME OF THE BRAVE

שם הסרט: בֵּית הָאֲמִיִּים

בימוי: לנרי אנדרסון

משחק: לנרי אנדרסון, ג'ילי אסקין, אדריאן בלן

בית האמיצים הוא הימור, שלי, ואני מנדה שבהימנר הזה אני מביא בחשבון שהקהל בכפר הנשיא מספיק אוהב קולנוע כדי להתמודד עם לנרי אנדרסון. יוצרת שהיא יוצרת.

היא מוזיקאית, ציירת, אמנית תנועה ומוסיקה. הסרט הזה הוא היאני מאמין שלה ביצירה שנה וחצי עשתה את "בית האמיצים", וכבשה איתו את ארה"ב. "בית האמיצים נולד מתוך תקליט מר ושובר לבבות. הכוונה הראשונית היתה לעשות סרט שיתעד את הקונצרט שלה אחד על אחד. משהו אולי כמו "הוולס האחרון" על הקונצרט האחרון של "הלהקה" לפני שהתפרקה.

אבל למזלם של כל חובבי הקולנוע המזימה הזאת לא יצאה אל הפועל. ובמקום זה נעשה סרט שהוא אומנם מבוסס על התקליט, אבל הוא מביא לידי ביטוי את כל מדיומי היצירה של לנרי אנדרסון. ואנדרסון היא באמת חדשנית. והיא מצליחה ליצור קשר עם הקהל גם כשהיא עובדת במדיום מאוד מנוכר, בסגנון של אנימציה בהגדלה ובהקטנה. אצלה הכל מתמזג לאיכות אחת גדולה - צליל אלקטרוני, שילוב נועז של כלים, תמונות, צללים ובני-אדם.

סרט מומלץ ביותר.

SPACEBALLS

וסרט סוגר לסיום החג: יֵשׁ גֵּעוֹן בַּחֹל לִי

סרטו של מל ברוקס.

פרודיה מהפלה על סרטי מלחמת הכוכבים של ג'ורג' לוקאס. עם מל ברוקס כבמאי ושחקן, ובייחד עם דפנה זונגיגה וג'ון קנדי בתור איש הכלב (פרודיה על צ'ובקה), כרגיל עם הרבה וולגריות ובדיחות יהודיות, כאלה ואחרות.

למי שאוהבים את מל ברוקס, כמוני, הרי שהם יכולים לרדות דבש מההומור העוקצני הבוטח. ואלה שלא אוהבים אותו, להם זה כבר לא משנה. הם בין כה וכה לא אוהבים אותו.

אז על רקע המלחמה במפרץ, שהבטיח לנו המקובל מצפת שתפרוץ בסוכות, ולא פרצה, אתם מוזמנים לחגוג בייחד עם מל ברוקס את סאדאם בחלל. (שכל המקובלים יתבדו, כמו שהתבדו ב-1984, היא תשמ"ד, שבסופו של דבר היתה לא נוראה כל-כך כמו שהם הבטיחו). ידעתם, למשל, שסאדאם בהיפוך אותיות זה מד"ס (מדריך ספורט)? תחשבו על זה.

בשבוע הבא: "עשי את הדבר הנכון" - של ספייק לי.

נ. (ונטיל) סרטים

10.10.1990

חבר נכבד,

מצורף בזה דו"ח על מצבנו הכלכלי ודו"ח של הכנסות והוצאות של 8 חדשים עד ליום 31.8.1990.

הכוונה להוציא דו"ח כזה לעיתים תכופות - על מנת לעדכן את כל החברים על המרחש במצב הכלכלי/משקי של כפר-הנשיא.

בכדי לעזור לכל אחד להבין טוב יותר את המשמעות של מצבנו, ברצוני לתמצת המצב כך:-
עודף הכנסות מעל הוצאות: ממוצע חודשי 1990 -
סכום זה חייב לכסות הפריטים הבאים:-

- ש 110,000.-	ריבית משולמת ובלתי נמנעת (בעיקר בב.ל.ל. ומ.ג.ע.)
- ש 30,000.-	החזר חובות העבר - בעיקר גמר חדר האוכל
- ש 35,000.-	החזר הלוואות לבנקים ולמוסדות שלא בהסדר הקבוצים
- ש 60,000.-	השקעות מינימליות לשמור על הרמה הקיימת של ענפי הייצור (הערכה)
- ש 13,000.-	השקעות לחברה - נטו (פעוטון, מכבסה, - ראה רשימה)

ש 248,000.-

=====

ש 4,000.-

עודף

זאת אומרת, לכפר הנשיא בממוצע, עומד מידי חודש סכום מזערי - וכל אי תשלום על ידי לקוח, של הגדלת מלאי במפעל או במשק, או של סך כל ההוצאות - כבר קיים מאבק קשה לסיום החודש.

כמו כן, ברור מהתמונה דלעיל - שכל תוספת הכנסה מענף או ממשכורת חדשית - משמעותית ביותר. כמו כן, עלינו למצוא דרכים להשאיר עודף הרבה יותר רציני מהסכום הנ"ל.

ק ו ל י ו

בצוע 89	תוכנית 90	בצוע 90	הכנסות חקלאות
4324	3751	3519	
2815	2666	2670	הכנסות אחרות
-----	-----	-----	
7139	6417	6189	סה"כ הכנסות
=====	=====	=====	=====
2733	2697	2616	הוצאות עבודה
4084		3367	הוצאות משקיות
83		44	הוצאות אחרות
-----	-----	-----	
6900	6018	6027	סה"כ הוצאות
-----	-----	-----	-----
+239	+399	+162	כושר החזר: חקלאות וחברה
		**	כושר החזר: הבונים
+1694	+1591	+1854	
			סה"כ כושר החזר:
+1933	+1990	+2016	
=====	=====	=====	=====
			כושר החזר חוב לכיסוי הפריטים הבאים:
			לשנה:
		1300	ריבית משולמת בשנה
		380	החזר חובות העבר
			החזר הלוואות לא בהסדר
		430 (ב.ל.ל. 200, מגע 130, אחרות 100).	
		2110 שנתי	
		1407	ל- 8 חודשים
		609	יתרה להשקעות עד 31.8.90
		=====	
		124	בוצע: חקלאות וכו' נטו
		106	בוצע: חברה
		490	בוצע: מפעל
		720	
		= 94	פחות מענק מפעל
		626	
		=====	

בצוע השקעות עד 31.8.1980

מפעל	חקלאות	חברה
51 כרסומת	15 פרדס (נטו)	12 שפוצים
44 מכונה לבריקת ברזים	4 אבוקדו	14 פעוטון
14 שונות	22 החלפת מכונות	8 שבילים
17 חבניות למפעלים ולבזרים	73 קו נוע חולה	8 מגרש ספורט
4 ציוד משרד	10 הידרו	7 כלי מטבח
160 מחרטה חדשה (מקדמה)		3 ציוד פיזיותרפיה
490	124	2 או לפן
=====	=====	=====

26 רהוט(על חשבון תקציב אישי)

=====

8 חודשים '89 תכנית '90 8 חודשים '90
(לפי 31.8.90) (לפי 31.8.90) (לפי 31.8.90)

הכנסות

504	439 (שנתי)	243	חיטה שחת וקש
1314	841	784	כותנה
-	252	258	תירס, בוטנים, אספסת
	158 (שנתי)	211	אבטיחים, מלונים
1818	1690	1496	סה"כ גדולי שדה
98	189	129	<u>אשכוליות</u>
5	5	1	ליצי
109	325	51	אבוקדו
2022	1195	1425	לול
272	347	417	צאן
4324	3751	3519	סה"כ חקלאות
1781	1669	1665	שכר חברים - הבונים
48	67	91	תיירות
109	67	76	תערובת וחציר
1938	1803	1832	
190		92	עבודת חוץ: צנרת
248		280	מפעלים אזוריים ואחרים
68		60	החזקת אנשי חוץ
273		304	עבודת חוץ
98		101	תגמולי בטוח לאומי
877	863	837	סה"כ עבודת חוץ
7139	6417	6188	סה"כ הכנסות חקלאיות ועבודת חוץ

89	תכנית	90	הוצאות
2614		2620	אחזקת אדם חברים
231		189	" " ילדים
(599)-		(642)-	קצבאת בטוח לאומי/הורים
2252	2196	2167	סה"כ אחזקת אדם
24	143	3	אולפן+מתנדבים נטו
323	208	264	בטוח לאומי
134	150	182	עבודה שכירה
2733	2697	2616	סה"כ הוצאות עבודה
113		140	מכונות שכורות
363		358	תקונים ציוד ומבנים
286		203	זרעים ודשנים
1480		982	מזון ואפרוחים
572		625	חשמל מים ודלק
256		223	חמרי הדברה ועזר
473		473	הובלה, בטוח ושרותים
33		32	דמי חכירה
67		192	שווק חומרי עזר
211		147	מס מועצה
(34)-		(218)	זכויים (מים+הנחות)
264		210	כללית
4084		3367	סה"כ הוצאות משק
מיוחדות			
(162)-		(182)-	רנטות וכד'
172		157	דמי עזיבה וכד'
73		69	לימודים לזמן ארוך
83		44	
6900	6018	6027	סה"כ הוצאות חקלאיות וחברה

MARK'S PAGE

NEWS OF THE WEEK

- * Actually, it is a week and a half since I wrote your last news, but in our (thank G'd) quiet corner Sukkot week passed without any great events.
- * The shop in Haifa has been doing quite well - and, most important, contacts were made which will help us to carry on, although not in the retail trade. The most popular item apparently was "VILLAGE" shirts, with Marky's original silk-screen prints. For something unusual people are apparently willing to pay. The window-dressing and interior decoration of the shop was done by Ofra Mashiach and Helen Lifschitz, and also attracted favourable comment. Sunday will be the last day, and then we go back to trying to attract the wholesale trade.
- * Another paying project we are starting is hiring out the Hall, together with the clubroom to rehearsing companies. The first will be the Kibbutz Orchestra who are putting on an opera with a group of international singers. They will be using the Hall for a couple of weeks, starting this Wednesday, and for the dress-rehearsal we may order (free) tickets. (One hundred tickets are at our disposal, and a list will go up soon). Oh, by the way, we are also doing alterations to the costumes as needed.
- * Our Australian contingent went off to Avichail (nr. Nathania) this week, to celebrate the 50th anniversary of the Habonim Movement in Australia. Apparently it was a very enjoyable evening, with lots of nostalgia.
- * You remember the exercise we had this week - code name "Tiger"? Well, Mickey Chayat's young son, Amit, was very angry with him. "Where is the tiger you promised?" he said indignantly, when Danny came home....
- * Welcome home to Richard, Ya'arah and Ayall, who are back with us.
- * And "God Speed" to Sarit and Gillie, who are off (to the Far East I believe). Look after yourselves, and come home soon.

SHABBAT SHALOM

Inge

J A H R Z E I T

- 21 Tishrei (1986) - Hilary Kaplan
- 27 Tishrei (1982) - Mrs. Ray Levart
- 1 Cheshvan (1975) - Mrs.
Lucy Aptroot

נר זכרון

H A P P Y B I R T H D A Y

11.10.90. Ehud Ha-me'iri

14.10. Chazzi Harpaz

15.10. Ra'anan Tenna

Yonathan Tubis

Dishon Bilgory

Raz Ma'ayan

17.10. Jack Carabok

Bruce Whitham

Avner Mendzigurski

Amit Shuval

19.10. Lilach Hadar

20.10. Jacques Golan

H A P P Y A N N I V E R S A R Y

14.10. Ts'viya & Engi Kunigis

17.10. Miriam & Baruch Cohen

18.10. Tsippora & Shaul Samberg

Michal & Itamar Eder

A NEW GRANDSON

for MAX CHAYAT

son of Petta & Danny

M A Z A L
T O V

A NEW GRANDDAUGHTER

for EDDIE & Yael NEMENOV

daughter of Orna & David

F I L M O F T H E W E E K - (back to normal - Sat.night)

H O M E O F T H E B R A V E with Laurie Anderson

Jillie Askin

Adrian Bellow

The film, which was originally based on a concert given by Laurie Anderson, developed into a work of art in its own right, with the addition of animation, shadow-play, as well as singers and actors. According to Dudu, a very interesting film.

